

Franz Wolf Georg Schuckmann

Theses Miscellaneae

Rostochii: Kilius, 1672

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn73058433X>

Druck Freier Zugang

Ru phil 1672
Franciscus Wolf
Georg Schuckmann

I. N. J.
THESES
MISCELLANÆ,

Quas
DEO. T. O. M. adspirante,
Amplissimi Ordinis Philosophici

benivolo indultu

PRÆSIDE

M. FRANCISCO WOLFIO,

Log. P. P.

publicæ eruditorum ventilationi

GEORGIUS Schuckmann/

Osnabrugens. Westphal,

Aut. & Resp.

In Auditorio Majori, d. 28. Septemb.

ab hora 8va matut.

exponet.

ROSTOCHII,

Typis JOHANNIS KILII, Universitatis Typogr. Anno 1672.

§. I.

Substantiam esse accidens, & accidens esse substantiam; & contra; substantiam non esse accidens, & accidens non esse substantiam: Porro; substantiam nec esse substantiam nec esse accidens, item; accidens nec esse accidens nec substantiam; tandemque; accidens & esse accidens & esse substantiam, & substantiam esse substantiam & esse accidens, asserimus.

§. II.

Communior est sententia, Ens de inferioribus suis essentialiter prædicari v. g. Homo, animal, est ens; Nos in præsentī dicimus, Ens quoq; de suis inferioribus posse prædicari accidentaliter; unde hæ: Homo est ens, Homo est substantia, sunt simul & essentialia & accidentalia prædicationes.

§. III.

Datur quædam quæ propriè loquendo nec est essentialis nec accidentalis prædicatio; & tamen omnis prædicatio est vel essentialis vel accidentalis.

§. IV.

Quicquid in arbore prædicamentali est summum genus, illud quoque in ea est infima seu specialissima species; & vi conversionis: Quædam infima species est summum genus.

§. V.

Summo genere, quod nos ens esse putamus, adhuc datur aliquid superius, Ergo summum genus non est summum.

§. VI.

§. VI.

Negamus, Omne quod est ad finem necessarium, habere causalitatem aliquam respectu finis. Unde frustra est, qui ita colligit: Hoc est necessarium ad illud, Ergo est causa illius.

§. VII.

Neq; etiam dici poterit, omnem productionem alicujus ex nihilo, esse creationem, unde non absolutè vera est illa recepta creationis definitio, qua creatio dicitur rei ex nihilo productio. Viderur enim definitionem esse definito suo latiore, neque cum eo reciprocabilem.

§. VIII.

In intellectu esse habitus, communis passim circumferitur opinio, v. g. illos habitus intellectuales, intelligentiam, sapientiam, scientiam &c. Nos in præsentia, ut ut non negemus certa quadam ratione in intellectu posse dari habitus, de facto tamen negamus, ullum hominem hodie quendam habitum, intellectualem habere.

§. IX.

Primò diversa non dantur, ut ut sint, qui putent, substantiam & accidens esse primo diversa.

§. X.

Causa in genere definiri solet, quod sit principium per se influens esse in aliud. Sed non placet.

§. XI.

Inter causas solet quoque referri causa materialis, sed unde materiam esse causam solide probari possit, non videmus. Nisi tot eruditorum autoritates obstarent, negaremus materiam esse veram causam.

§. XII.

Recepta quoque est distinctio distinctionis in realem & rationis. Labet exercitii gratia defendere, dari quandam distinctionem, quæ neque realis neque rationis sit.

§. XIII.

§. XIII.

Dici quoque solet, propositionem indefinitam in materia, necessaria, æquipollere universalis; in materia vero contingente æquipollere particulari, sed hoc posterius lubet in dubium vocare.

§. XIV.

Ex puris affirmativis in secundâ figurâ nihil sequi sc. formali consequentia, vult alterum principium illud regulativum secundæ figuræ. Nos dicimus, etiam in secunda figura ex puris affirmativis posse certo modo aliquid formaliter sequi.

§. XV.

Similiter ex puris particularibus certâ ratione etiam formaliter aliquid sequi posse arbitramur.

§. XVI.

Neque tamen per has theses duas contradici putamus effatis illis Logicorum, quæ dicunt, Ex puris particularibus nihil sequi, & ex puris affirmantibus in secunda figura nihil sequi. Imò hæc ipsa principia contra quosvis etiam defendimus non obstante, quod in secunda figura ex puris particularibus & affirmativis simul aliquid formali consequentia colligi posse statuamus.

§. VI.
Negamus, Omne quod est ad finem
causalitatem aliquam respectu finis.
colligit: Hoc est necessarium ad illud

§. VII.
Neq; etiam dici poterit, omne
ex nihilo, esse creationem, unde non
propterea creationis definitio, qua creatio
definitio. Videtur enim definitionem esse
neque cum eo recipabilem.

§. VIII.
In intellectu esse habitus, com-
tur opinio, v. g. illos habitus intellectus
scientiam, scientiam &c. Nos in præ-
certa quadam ratione in intellectu po-
tamen negamus, ullum hominem habere
intellectualem habere.

§. IX.
Primo diversa non dantur, ut ut
tiam & accidens esse primo diversa.

§. X.
Causa in genere definiri solet, quæ
influens esse in aliud. Sed non placet.

§. XI.
Inter causas solet quoque referri
de materiam esse causam solide proba-
Nisi tot eruditorum autoritates obsta-
am esse veram causam.

§. XII.
Recepta quoque est distinctio
rationis, Luber exercitii gratia de fende-
tionem, quæ neque realis neque ratio-

rium, habere
ta est, qui ita
sa illius.

nem alicujus
a est illa rece-
nihilò produ-
no latiore,

circumfer-
gentiam, sa-
on negemus
tus, de facto
am habitum.

ent, substan-

pium per se

ialis, sed un-
on videmus.
mus materi-

in realem &
ndam distin-

§. XIII.

